

KATZMAYER készíti a legszebb inget, pijamát teljes felelőség mellett és mindenféle férfifehéreneműt. Specialista puha, félkemény és kemény gallérokban. — Feketesas ucca 21. szám.

a detektívtől tudtam meg, hogy ki is volt az az uriaszony, aki a gyermekemet elvitte.

— Örül, Eszter, hogy a gyereke vissza került? — kérdeztük.

— Nagyon örülök, mert legalább tudom, hogy hol van. Hallom, hogy el akarják vinni, örökre akarják fogadni, de én most már csak úgy adom vissza, ha írásban biztosítják a gyerek jövőjét...

Ennyit tudott mondani Szemenyei Eszter. Amit ő nem tud, az a következő:

A detektívek

Szemenyei Eszter bemondása alapján keresték a csecsemőt Szatymazon, de ott nem találták. Másnapra azonban már megvolt a gyerek. Az a lepedő vezette nyomra a detektíveket, amelyet az uriaszony adott át Szemenyei Eszternek. A lepedőben ugyanis benne volt az uriaszony leánykori nevének monogramja. A detektívek az anyakönyvi hivatalban is nyomoztak. Ott megtalálták Szemenyei Eszter nevét is és egy uriaszony nevét is, akinek nevében a férje jelentette be, hogy leánygyermek született. Az uriaszony leánynevének kezdőbetűi megegyeztek azzal a monogrammal, amelyet a lepedőn találtak. A detektívek felkeresték az uriaszonyt, akinél

megtalálták a gyermeket.

Kiderült, hogy az uriaszony férje előtt is úgy tüntette fel a dolgot, mintha a gyermek sajátja lenne.

A Délmagyarország munkatársa felkereste

Az uriaszonyt

is lakásán. Az első, ami szembe szor az előszobában, az a rengeteg gyermekarcok, amely a falakat borítja. Az uriaszony az újságíró láttára rendkívül megijedt. Lassanként lecsillapodott, azután elmondotta azt a történetet, amelyet a gyermek utáni olthatatlan vágyakozásában végigélt.

— A férjem ártatlan — mondotta. Ő szegény semmit se sejtett, aznap, amikor a gyereket elhoztam, nem volt Szegeden. Így sikerült a babát hazahoznom és becsempészni. Elrendeztem a helyszínt és vártam, oldalamon a gyerekekkel a férjemet. Férjem nagyon megörvendett és anélkül, hogy nekem szólt volna, elrohant az anyakönyvi hivatalba bejelenteni a születést...

— Én sem vagyok bűnös. Nagyon akartam egy babát. Amikor Szemenyei Eszterrel találkoztam, abban a hiszemben voltam, hogy nekem is lesz rövidesen gyermekem. De nem voltam biztos benne. Azért állapodtam meg a leánnyal, hogy bebiztosítsam magamat és a férjemet. Mert ő is úgy tudta, hogy lesz és nem akartam, hogy újra csalódjon. Arra gondoltam, hogy ha nekem is meglesz a kicsim, Szemenyei Eszterét visszaadom...

— Mondhatom, hogy ez az eset teljesen feldulta családi életünket. Férjem válni akar...

— Nagyságos asszony nagy fantáziával hajtotta végig ezt az egész ügyet. Hasonlít a detektívregényekre a dolog — mondjuk. Nem szeret detektívregényeket olvasni?

— Tényleg szerettem... Jól volt kieszelve az egész dolog, mégis kudarcot vallottam. Tudtam, hogy a lepedő monogramjából baj lesz...

K. Gy.

Megnyílt!

Tóth István divatszükszüzlete
Kelemen u. 2. Hági étteremmel szemben.

Uj munkák, alakítás, javítás
olcsón és pontosan. — A Bányal cég volt szabásza.

Reinhardt és a szegedi ünnepi játékok

Irta: Paál Jób.

Több magyar és külföldi lapban jelent meg az alábbi cikk.

Az újságok oldalakon írnak részletes tudósítást Madách örökéletű drámai költeményének szegedi előadásáról és — én Salzburgba képzetem magam. Még a dátumra is pontosan emlékezem.

1931 augusztus 7.

Lassan szítál az eső a Dóm-téren, de ez nem zavarja azt a hatalmas tömeget, amely eljött ide, hogy végignézze Reinhardt professzor gigantikus rendezését: a Jedermann. Talán nincsen nációja a világnak, amely ne lenne itt képviselve. Ülőhely már nincs. A pénztár bódéja mellől nézzük a színészeket. Velem van régi, kedves barátom, Pásztor József, a szegedi Délmagyarország főszerkesztője, Szeged törvényhatósági bizottságának agilis és harcos tagja. Ott mondotta nekem először:

»Azzal az ötlettel foglalkozom, hogy előadjuk a mi Dóm-terünkön Az ember tragédiáját. Megint eljöttem ide, hogy elképzeljem magamnak a szegedi előadást. Most látom, nagyszerű produkció lenne.«

És a Grand Hotel de l'Europa emeleti szobájában hajnalonként ott ültünk Pásztorral. Az ember tragédiája szegedi előadásairól beszélt. Azokról az előadásokról, amelyek akkor csak az ő elgondolásában éltek. Lelkesedéssel, tüzzel, telve meleg szeretettel a városa iránt. Én akkor megéreztem és meg is mondtam neki, hogy a gondolat briliáns. Olyan sikere lesz, hogy arról fog beszélni a világ.

Amikor elbucszunk, megkért, beszéljek, mert már nem volt ideje, Reinhardtal. Kérdezem meg tőle: vállalná-e egy szegedi előadás rendezését. De ha nem vállalja: mondja meg nekem: mit tart az ötletéről.

És az álmok szigetén, a leopoldskroni tündérkastélyban — ahol ma sem ég villany és ahol térdnadrágos lakások hangtalanul világítanak kandelaberral az érkezőnek — órák hosszáig beszélt velem a Professor. Erről a beszélgetésről kétoldalas cikket küldöttem Szegedre. A Délmagyarország 1931 augusztus 15-iki számában jelent meg. A világhírű rendező köszönettel háritotta el azt az ajánlatot, hogy elmenjen Szegedre rendezni. Nagy kedve lenne hozzá, de sokoldalú szerződése nem engedi ezt meg. De szószerint ezt mondotta nekem:

»Azt üzenem Szegednek: minden körülmények között rendezze meg szabad-tért előadásban Az ember tragédiáját. Ha ezt Szeged megcsinálja, akkor világhírűvé válik és nevét ismerni fogja az egész világ!«

A cikkemnek, amelyben regisztráltam a Professor nyilatkozatát, ezt a címet is adtam: »Szeged nevét ismerni fogja a világ...«

Amíg nem jött a magyar Reinhardt, addig annyit tudtunk csak Salzburgról, hogy a Salzach partján fekszik, egykor a hercegérsek uralkodtak benne és a pozsonyi béke csatolta Ausztriához. De ezt már kevesebben tudták. Azután: de hiszen ezt már mindenki tudja. Az idegenek százezrei keresik fel és a város boldogan fizet rá évenként háromszázezer shillinget az ünnepi játékokra. Az idegenforgalmon persze bőven megtérül ez a deficit. És Salzburg tele van az idegenekkel, a Dóm-téren angolok, svédok, franciák, olaszok ülnek és — egy szót sem értenek abból, amit a Jedermann szereplői elmondanak. A kezükben olcsó fordítások vannak és odahaza, az ágyban elolvassák a szöveget is. Nem fontos.

...És mennyivel grandiozusabb, hatalmasabb alkotás Madách remeke.

Ugy érzem, hogy jövőre: már idegenek fordulnak a szegedi Dóm-térre.

...Emlékezem: amikor szegedi kollégámmal csöndesen ballagtunk a Salzach partján, vége volt az operában a Figaro előadásának. Jött a közönség. Fantasztikus ruhák és még fantasztikusabb nevek. Morgan, Speyer, Khan, a kapurtalaj maharadzsa, Principessa Mária José di Piemonta, az olasz trónörökös, német és angol milliárdosok, káprázott az ember szemé. És megkérdezte tőlem Pásztor József:

— Mondd Jób, elérhetne ebből valamit Szeged?

Hallgattunk mind a ketten. És aztán mondtam: Azt hiszem, hogy igen. Csak akarni kell.

Az újságíró a maga robotos munkájában anynyiszor dicséri mások érdemeit, hogy a maga fajtájának kiválóságaival nem is ér rá foglalkozni. Ez pedig nincsen helyén.

A szegedi ünnepi játékokat, amelyeknek sikeréről zengenek hasábokon keresztül az újságok: újságírók teremteték meg. És róluk nem írtunk eddig. Pedig az az igazság, hogy Az ember tragédiája-nak mostani nagy sikere 1931 augusztus 7-ikén dőlt el. Salzburgnak, a Salzach partján. Pásztor onnan vitte magával a szent elhatározást, hogy a többi szegedi Pásztorral valamit csinál, amely — Reinhardt ad majd igazat. »Szeged nevét ismerni fogja a világ« — mondta a Professor és a jóslás valóra vált. Két esztendői szakadatlan munka kellett hozzá és én tudom, hogy — ezernyi akadályt kellett leküzdeni. Akadályokat, amelyek ott tornyosultak, ahol nem várta őket senki. De Pásztor Józsefet nem lehetett eltéríteni erős akaratától.

Hónapokkal ezelőtt lenn jártam Szegeden. A redakció belső szobájában láttam a rendezőt. Pásztorral tárgyalt. Közben emberek jöttek, telefon csörgött, kéziratot kért a mettőr, Hont Ferenc nem ment a szobából. Mondat-töredékekben beszélt egymással a két ember, a mondatok végén mindig akadt valami zavaró momentum. De akkor megmondtam, hogy tető alá viszik a munkát.

...Az idén csak Magyarország volt ott Szegeden...

Jövőre eljönnek már a szomszédok is.

És két év múlva angolok és svédok, franciák és olaszok, spanyolok meg amerikaiak ülnek egymás mellett a Dóm-téren. A kezükben vékony füzetben Madách remekének fordítása. És a Cook-iroda árusítja majd a szegedi előadások jegyeit.

Lakberendezési kiállítás

az iparművészet pompás készítményeiből

Kertész Sándor

üvegkupolás butorcsarnokában

Feketesas ucca — Díjtalan megtekintés!

Kardos lisztüzletben

liszt-, fűszer- és terményáru

csak jól és olcsón vásárolhat. — Uj helyiség: Károlyi u. 3. Kérem felkeresni.

Száraz akác és bükk tűzifa

a legjobb minőségben kapható házhoz szállítva Szencsi Ferenc fiatelepén Damjanich ucca végén.